

Auktionsdirektøren længere borte, end hidtil har været Tilfældet. Der vil paa Derne blive mange Sogne, som vilde faae 3 Mil til Retsbetjentens Bopæl, og i Sylland vil Afstanden blive meget større; naar disse forsøgebe Omkostninger sammenlægges, saa vil der vistnok udkomme en temmelig bethdelig Sum. Desuden vilde Kontorholtsudgifterne blive stillede ganske anderledes høit, naar denne Lov træder i Kraft, end tidligere, idet Lønningen til Fuldmægtige, der i Loven forudsættes som en absolut Nødvendighed, vil blive større, end den hidtil har været. Det er med Hensyn til disse Punkter, jeg kunde have ønsket Oplysninger, for i sinantiel Henseende at komme tilrette med Lovudkastet.

Der er en anden Sag, som, saavidt jeg skjønner, staaer i Forbindelse med Lovudkastet, og det er Spørgsmaalet om Reformen i den civile Retspleie. Dette Lovudkast gaaer ud paa at adstille Retspleien fra Forvaltningen, og saaledes opfylder det for en Deel § 76 i Grundloven, men det forekommer mig, som jeg ogsaa ifjor har udtalt under Nævningelovens Behandling, at Tidspunktet til den civile Retspleies Reform absolut maa være forhaanden. Den ærede Minister har givet et Svar paa denne Udtalelse i Motiverne til Nævningeloven, og jeg møder der den Bemærkning af den ærede Minister, at han ikke mener, at den civile Retspleie trænger til nogen Forandring. Jeg tilstaaer, at jeg i høi Grad er bleven forundret over at see denne Udtalelse, og jeg modtager i enhver Henseende dens Rigtighed. Jeg paastaaer, at vor civile Retspleie lider af større Mangler end den kriminelle, at den i Henseende til Langvarighed og Bekostelighed medfører de allerstørste Ulemper, og at det ikke vil være nogen vanffelig Sag for den ærede Justitsminister at afhjælpe de væsentligste Mangler. Jeg støtter mig slet ikke paa, hvad jeg eller hvad den ærede Minister mener, men jeg støtter mig paa § 79 i Grundloven. Jeg har under Nævningesagens Behandling f. A. bragt Tanken hen paa den civile Retspleies Forbedring, ikke blot paa Grund af de Mangler, hvorunder Parter, Prokuratorer og Dommere daglig lide, men jeg har støttet mig paa § 79 i Grundloven, som byder, at „Offentlighed og

Mundtlighed skal, saasnuart og saavidt som muligt, gjenføres ved hele Retspleien“. I dette Lovbud ligger en Afgjørelse, som nu er 15 Aar gammel, for, at vor civile Proces trænger til gennemgribende Reform, og den Reform, jeg foreslog, gik ikke ud paa Andet, end at der i det Væsentlige indføres offentlig og mundtlig Behandling af borgerlige Retsretter. Naar man gjør det, saa kommer Banffelighedernes Afhjælpning af sig selv. Vi have seet her i Salen, hvorledes der var Samstemning om at afhjælpe disse Mangler ved een Slags Sager her i Kjøbenhavn, nemlig ved Sog- og Handelsretsager. Jeg bliver ikke træt af at paaberaabe mig, at den Reform, som den ærede Justitsminister der har bragt frem, hidtil har baaret de heldigste Frugter, og jeg foreholder den ærede Minister; at han der har givet os et Forbillede, som man ikke kan fortanke os i, at vi søge udført videre. Den Lov, som nu foreligger til Behandling, skal ikke træde i Kraft strax, men først naar vi faae Nævninger. Hvorlænge der kan være til den Tid, rides ikke. Da vi i forrige Session havde Nævningesagen for, fatte den ærede Minister Aaret 1868 som Tidspunktet for Nævningers Indførelse, men i det nu fremkomne Udcast er der ikke fastsat noget Tidspunkt; der staaer alene, at det nærmere skal fastsættes ved Lov, naar Nævningeloven skal træde i Kraft. Det kan altsaa skee i 1868, men det kan ogsaa vare til 1878. Nu forekommer det mig, at den Tidfrist, som der saaledes nødvendigviis maa blive, inden Nævningendkastet kan blive til Virkelighed, kunde benyttet til at reformere den civile Retspleie, til at foretage Forarbejder i denne Retning, f. Ex. til at nedsette en Kommission, om den ærede Minister skulde vælge denne Vej, eller til paa anden Maade at bringe Forslag frem, saaledes som Tilfældet har været med Nævningesagen og med det i sin Tid til Loven angaaende den kjøbenhavnske Sog- og Handelsret fremkomne Udcast. Man vilde da paa samme Tid kunne naae til at faae hele Grundlovens § 79 opfyldt, ikke blot at faae Nævninger indførte, men tillige at faae den borgerlige Retspleie omdannet efter Grundlovens Forslag. I 1868 v det omtrent være 20 Aar siden, Grund-